

Welkom en Openingswoord

Wij zijn met elkaar verbonden in de naam van de + Vader, de Zoon en de heilige Geest. Amen.

Welkom aan u allen thuis, bij deze viering in de Antonius van Paduakerk. Een koude dag, deze 14^e februari. Misschien hebt u ook een kaars aangestoken, als teken van licht en warmte, teken van Gods liefde. In het openingslied werd gezongen: “dat een nieuwe wereld komen zal, waar brood genoeg is en water stroomt voor allen”. Brood en water, symbolen die staan voor wat je nodig hebt, symbool voor het leven. We lezen vandaag het derde in een reeks genezingsverhalen van Jezus: de zieke wordt tot leven gebracht, hij mag er weer zijn.

Maken we het een moment stil in onszelf. Overdenken we waar we fouten maakten. En luisteren we naar het lied om ontferming, gevolgd door de lofzang.

Overweging

Leviticus 13, 1-2.45-46; Marcus 1, 40-45

Twee lezingen die wat ongemakkelijk aanvoelen. Ongemakkelijk omdat we nu leven in een tijd van pandemie, besmettingen, isolatie en afstand houden. Of, misschien spreken ze daardoor juist aan.

We horen van een man die lijdt aan een zichtbare ziekte, een huidziekte, besmettelijk. In die tijd werd de aandoening vaak gezien als een straf van God. De man moet afgezonderd leven en niet in aanraking komen met anderen. In de eerste lezing staat zelfs dat hij moet roepen: ‘onrein’, onrein!’. Iedereen weet dan dat je zijn buurt moet blijven. We kunnen er dus vanuit gaan dat ook Jezus en de melaatse man elkaar ontmoeten op een eenzame plaats, ver buiten de stad. Daar was de man buiten het leven geplaatst, laten we zeggen: ‘levend dood’.

Ik wil u de vraag stellen: welk beeld uit de tekst van Marcus blijft u bij? Is het de zieke man die sociaal geïsoleerd is? De zieke man die voor Jezus op zijn knieën valt? Is het Jezus, die hem aanraakt, en weer tot leven brengt? Of is het de man die zijn verhaal in het openbaar aan iedereen gaat vertellen?

Mijn aandacht gaat vooral uit naar het moment dat de man zijn vraag stelt aan Jezus: “Als Gij wilt, kunt Gij mij reinigen”. En eigenlijk meer nog naar het antwoord van Jezus, die zegt: “Ik wil, wordt rein”. En misschien wel het meest naar de woorden “Ik wil”. Jezus zegt niet iets als: Oké, vooruit, ik doe het. Nee, hij zegt: ik wil, wordt rein!

Deze woorden van Jezus (“ik wil”), gevolgd door de aanraking, getuigen van echte betrokkenheid. Een zodanige betrokkenheid dat Jezus ervoor kiest om een barrière te doorbreken. Hij raakt namelijk bewust iemand aan die je niet aan mag raken. Daardoor bevrijdt hij de man van afwijzing. Door medelijden bewogen wil hij dat de man, vervreemd van familie en vrienden, weer opstaat uit zijn situatie. Weer voluit kan leven.

Ik wil. Woorden die wij waarschijnlijk ook tegen onszelf zeggen: wanneer we steun bieden aan mensen die ziek zijn of tekort komen. Wanneer we aandacht geven aan mensen die verlamd zijn door hun levenssituatie. Meestal doen we dat binnen de gebaande paden, maar soms gebeurt er ook iets buiten die gebaande paden. Iets gedurfd. Zoals een van mijn jonge collega's die opstaat tegen de bureaucratie waardoor mensen met verward gedrag steeds meer aan hun lot worden overgelaten. Het is een barrière die zij doorbreekt.

Nadat Jezus de man had aangeraakt zei Hij met klem tegen de man: “Zorg ervoor dat ge aan niemand iets zegt, ga naar de priester en offer voor uw reiniging”. Het gaat Jezus dus niet om Hem zelf bij de genezing. Hij wist misschien ook dat het tegen Hem gebruikt kon worden. Het gaat om wat er met de ander kan gebeuren: dat God je aanraakt in de duisternis, en geneest.

Laten ook wij dat doorgeven. Door zélf een gebaar te maken of ándermans gebaren mogelijk te maken. Dichtbij of ver weg. Voor mensen die in nood zijn of vergeten worden. Dat is het antwoord op: “Als Gij wilt, kunt Gij mij reinigen”.

Cecile Kuijpers

14/02/2021

Voorbeden

Goede God, wij leggen onze gebeden aan u voor. We bidden:
Voor ieder die verantwoordelijkheid draagt in Kerk en samenleving;
dat zij oog hebben voor mensen die het nu zo moeilijk hebben.
Voor ieder die zich buitengesloten voelt;
dat zij anderen tegenkomen waardoor zij zich welkom voelen.
Voor mensen die nergens een thuis vinden;
dat wij hen opnemen in ons midden.

Luister Heer, verhoor ons bidden. Plant uw vrede in ons hart